

SŁUŻBA CYWILNA WALONII

Projekt dekretu rządu Walonii z dnia ... (data) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu dróg publicznych oraz zmieniającego dekret rządu Walonii z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przekazania uprawnień służbie publicznej Walonii

Rząd Walonii,

uwzględniając specjalną ustawę z dnia 8 sierpnia 1980 r. art. 87 ust. 1 i ust. 2;

uwzględniając ustawę z dnia 16 marca 1968 r. o kontroli ruchu drogowego;

uwzględniając rozporządzenie z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie kar administracyjnych za bezpieczeństwo ruchu drogowego, art. 3, 5, 6, 7, 13, 14, 15, sekcje 6, 16, 24, 33 i 34;

uwzględniając dekret królewski z dnia 1 grudnia 1975 r. w sprawie ogólnych przepisów regulujących ruch drogowy i użytkowanie dróg publicznych;

uwzględniając dekret rządu Walonii z dnia 23 maja 2019 r. w sprawie przekazania uprawnień służbie publicznej Walonii;

uwzględniając sprawozdanie z dnia 12 września 2023 r. sporządzone zgodnie z art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 11 kwietnia 2014 r. w sprawie wdrożenia rezolucji Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie kobiet, która odbyła się we wrześniu 1995 r. w Pekinie, oraz włączenia wymiaru płci do wszystkich kierunków polityki regionalnej;

uwzględniając opinię Inspektora ds. Finansów wydaną w dniu 3 października 2023 r.;

uwzględniając porozumienie Ministra ds. Budżetu z dnia 12 października 2023 r.;

uwzględniając komunikat przekazany Komisji Europejskiej, z dnia 22 marca 2024 r., zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego;

uwzględniając opinię nr 75.266/AG Rady Stanu wydaną dnia 6 marca 2024 na mocy art. 84 ust. 1 sekcja 1 pkt. 1 akapit 1 ujednoliconych ustaw o Radzie Stanu, w wersji ujednoliconej w dniu 12 stycznia 1973 r.;

uwzględniając dekret królewski z dnia 3 czerwca 2024 r. w sprawie kodeksu dróg publicznych;

na wniosek Ministra ds. Mobilności;

Po obradach,

NINIEJSZYM OŚWIADCZA, ŻE:

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Artykuł 1. Sekcja 1. Niniejszy dekret reguluje ruch na drogach publicznych oraz korzystanie z nich.

Pojazdy szynowe poruszające się po drogach publicznych nie są objęte niniejszym dekretem.

Sekcja 2. Dla celów niniejszego dekretu, poniższe terminy są zdefiniowane w następujący sposób:

(1) kodeks dróg publicznych: dekret królewski z dnia 3 czerwca 2024 r. dotyczący kodeksu dróg publicznych;

(2) dekret z dnia 4 kwietnia 2019 r.: dekret z dnia 4 kwietnia 2019 r. w sprawie kar administracyjnych za bezpieczeństwo ruchu drogowego;

(3) ładunek: wszelkie towary lub materiały przewożone przez pojazd;

(4) miejska karta parkingowa: zezwolenie, o którym mowa w art. 2.III.51 kodeksu dróg publicznych;

(5) taksówka: taksówka w rozumieniu art. 1 dekretu z dnia 28 września 2023 r. dotyczącego usług płatnego transportu drogowego osób przy użyciu pojazdów o małej pojemności;

(6) pojazd uprzywilejowany: pojazd uprzywilejowany w rozumieniu art. 32 kodeksu dróg publicznych;

W odniesieniu do (4), miejska karta parkingowa umożliwia jej posiadaczowi parkowanie w miejscach zastrzeżonych zgodnie z przepisami określonymi w regulaminie rady miasta.

Artykuł 2. Artykuły 6 i 7 nie mają zastosowania do pojazdów używanych przez wykwalifikowany personel, o którym mowa w art. 3, ani do pojazdów uprzywilejowanych wykonujących zadanie priorytetowe.

Artykuły 6–10 nie mają zastosowania do pojazdów służbowych wykorzystywanych do nadzoru, kontroli i utrzymania dróg publicznych, jeżeli są one niezgodne z charakterem lub tymczasowym lub stałym przeznaczeniem pojazdu.

Rozdział 2. Wykwalifikowani funkcjonariusze, instrukcje od wykwalifikowanych funkcjonariuszy i instrukcje od sygnalistów, funkcjonariusze odpowiedzialni za nadzór mostów oraz koordynatorzy i eskorta pojazdów specjalnych

Artykuł 1. Wykwalifikowani funkcjonariusze

Artykuł 3. Funkcjonariusze uprawnieni do prowadzenia dochodzeń i wykrywania naruszeń wymienionych w załączniku to:

- (1) uprawnieni funkcjonariusze, o których mowa w art. 14 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r.;
- (2) funkcjonariusze przedsiębiorstw transportu publicznego, którzy wykonują swoje obowiązki i posiadają uprawnienia policji sądowej do rejestrowania naruszeń dotyczących sygnałów związanych z ruchem transportu publicznego;
- (3) inżynierowie i inni funkcjonariusze odpowiedzialni za monitorowanie dróg publicznych;
- (4) główni inżynierowie-szefowie wydziałów, inżynierowie, dowódcy brygad i kierownicy techniczni, w odniesieniu do ruchu na drogach i ścieżkach lasów państwowych.

Artykuł 2. Nakazy wydane przez uprawnionych funkcjonariuszy

Artykuł 4. Sekcja 1. Użytkownicy dróg są zobowiązani do niezwłocznego stosowania się do nakazów wydanych przez funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 1. Użytkownicy przestrzegają również nakazów wydanych przez funkcjonariuszy, o których mowa w art. 3 ust. 2, 3 i 4, pod warunkiem że na miejscu zdarzenia nie są obecni pracownicy operacyjni policji federalnej i lokalnej.

Za nakazy uznaje się, co następuje:

- (1) ramię podniesione pionowo, co oznacza zatrzymanie dla wszystkich użytkowników, z wyjątkiem tych, którzy znajdują się po wewnętrznej stronie skrzyżowania, a którzy muszą je opuścić;
- (2) ramię lub ramiona wyciągnięte poziomo, co oznacza zatrzymanie użytkowników z kierunków przecinających się z kierunkami wskazywanymi przez wyciągnięte ramienia lub ramion;
- (3) poprzeczne machanie czerwonym światłem, nakazujące zatrzymanie dla kierowców, w kierunku których skierowane jest światło.

Sekcja 2. Nakazy dla użytkowników w ruchu są wydawane wyłącznie przez funkcjonariuszy noszących identyfikatory swojego stanowiska.

Identyfikatory te muszą być rozpoznawalne w dzień i w nocy.

Sekcja 3. Każdy kierowca unieruchomionego lub zaparkowanego pojazdu musi przestawić go, gdy tylko otrzyma takie polecenie od uprawnionego funkcjonariusza.

Jeśli kierowca odmówi lub jest nieobecny, uprawniony funkcjonariusz może przystąpić do samodzielnego przemieszczenia pojazdu. Działanie to odbywa się na ryzyko i koszt kierowcy oraz osób odpowiedzialnych cywilnie, chyba że kierowca jest nieobecny, a pojazd jest zaparkowany na stałe.

Sekcja 4. Każdy użytkownik w wieku powyżej 15 roku życia jest zobowiązany do okazania dowodu tożsamości lub równoważnego dokumentu na żądanie wykwalifikowanego funkcjonariusza w przypadku naruszenia niniejszego dekretu.

Odstępstwa, zezwolenia i przepustki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu muszą być okazywane na żądanie wykwalifikowanego funkcjonariusza.

Artykuł 3. Instrukcje od sygnalistów, funkcjonariuszy odpowiedzialnych za nadzór mostów oraz koordynatorów i eskorty dla pojazdów specjalnych

Artykuł 5. Sekcja 1. Użytkownicy muszą stosować się do instrukcji:

- (1) pracowników odpowiedzialnych za sygnalizację na placu budowy;
- (2) funkcjonariuszy odpowiedzialnych za nadzór i eksploatację mostów zapewniających dostęp do drogi publicznej, w odniesieniu do ruchu na tych obiektach i ich otoczeniu;
- (3) koordynatorów ruchu drogowego i pilotów pojazdów w celu zapewnienia płynnego, bezpiecznego i uporządkowanego przejazdu ładunków specjalnych.

Sekcja 2. Pracownicy odpowiedzialni za sygnalizację i funkcjonariusze, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, muszą nosić kamizelki odblaskowe z napisem „sygnalista” z przodu i z tyłu. Pracownicy odpowiedzialni za sygnalizację są również wyposażeni w tarczę przedstawiającą znak C3 lub czerwone światło, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 3 kodeksu drogowego.

Mogą oni wydawać następujące instrukcje w celu zapewnienia przepływu i bezpieczeństwa ruchu:

- (1) zatrzymanie ruchu;
- (2) przekierowanie ruchu na trasę alternatywną.

Rozdział 3. Prędkość

Artykuł 1. Ogólne ograniczenia prędkości

Artykuł 6. Sekcja 1. Na obszarach zabudowanych obowiązuje ograniczenie prędkości do 50 km/h.

Jednakże, na niektórych drogach publicznych, niższe lub wyższe ograniczenie prędkości może być nałożone lub dozwolone przez znak C43.

Nadal obowiązują niższe ograniczenia prędkości wynikające z ust. 4–6 i z art. 7.

Sekcja 2. Poza terenem zabudowanym prędkość dopuszczalna wynosi:

- (1) do 120 km/h na drogach publicznych podzielonych na cztery lub więcej pasów ruchu, z których co najmniej dwa są przypisane do każdego kierunku ruchu, pod warunkiem że kierunki ruchu są oddzielone inaczej niż za pomocą oznaczeń drogowych ;

Nadal obowiązują niższe ograniczenia prędkości nałożone przez znak C43 lub wynikające z art. 7

- (2) 90 km/h:

- (a) na drogach publicznych podzielonych na co najmniej cztery pasy ruchu, z których co najmniej dwa są przypisane do każdego kierunku ruchu i których kierunki ruchu są oddzielone oznaczeniami drogowymi;

- (b) na innych drogach publicznych;

Obowiązują nadal niższe lub wyższe ograniczenia prędkości narzucone lub dozwolone przez znak C43.

Nadal stosuje się niższe ograniczenia prędkości wynikające z ust. 3–6 lub art. 7.

Sekcja 3. Ograniczenie prędkości na jezdni centralnej wynosi 70 km/h.

Niższe ograniczenie prędkości nałożone znakiem C'43 lub wynikające z art. 7 pozostaje jednak w mocy.

Sekcja 4. Ograniczenie prędkości wynosi 30 km/h:

- (1) na zarezerwowanych trasach, o których mowa w art. 28 kodeksu dróg publicznych;
- (2) na ścieżkach rowerowych oznaczonych znakiem R17;
- (3) na wzniesionych konstrukcjach wskazanych znakiem A14 lub F87;
- (4) na odcinkach dróg publicznych oznaczonych znakami D9, D11, R12.

Sekcja 5. Prędkość jest ograniczona do 20 km/h w strefach priorytetowych dla pieszych, o których mowa w art. 26 kodeksu dróg publicznych.

Sekcja 6. Prędkość jest ograniczona do tempa spacerowego:

- (1) w strefach dla pieszych, o których mowa w art. 29 kodeksu dróg publicznych;
- (2) na ulicach przeznaczonych do zabawy, o których mowa w art. 30 kodeksu dróg publicznych;
- (3) na ulicach przy szkołach, o których mowa w art. 31 kodeksu dróg publicznych.

Artykuł 2. Ograniczenia prędkości w zależności od pojazdu

Artykuł 7. Sekcja 1. W zależności od typu pojazdu prędkość pojazdów jest ograniczona do:

- (1) 90 km/h dla pojazdów i zespołów pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie przekraczającej 3,5 tony na drogach publicznych poza terenem zabudowanym podzielonych na cztery lub więcej pasów ruchu, z których co najmniej dwa są przeznaczone dla każdego kierunku jazdy, pod warunkiem że kierunki jazdy są oddzielone za pomocą środków innych niż oznaczenia drogowe;
- (2) 90 km/h dla autokarów i autobusów na drogach publicznych poza obszarami zabudowanymi, podzielonych na cztery lub więcej pasów ruchu, z których co najmniej dwa są przeznaczone dla każdego kierunku jazdy, pod warunkiem że kierunki jazdy są oddzielone za pomocą środków innych niż oznaczenia drogowe;
- (3) 75 km/h dla autobusów i autokarów na drogach publicznych, o których mowa w art. 6 sekcja 2 ust. 2 lit. b);
- (4) 60 km/h dla pozostałych pojazdów i zespołów pojazdów z oponami pneumatycznymi o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 7,5 t na drogach publicznych, o których mowa w ust. 3;
- (5) limit określony w przepisach technicznych lub, w przypadku jego braku, do 40 km/h dla pojazdów z oponami półpneumatycznymi, elastycznymi lub sztywnymi, jak również dla pojazdów, które ze względu na konstrukcję i pochodzenie nie są wyposażone w zawieszenie.

Sekcja 2. Motocykle poruszające się między dwoma pasami ruchu lub liniami zgodnie z art. 17 sekcja 2 pkt 6 kodeksu dróg publicznych, nie może przekraczać

prędkości 50 km/h, a różnica prędkości między motocyklistą a pojazdami na tych pasach ruchu lub liniach nie może być większa niż 20 km/h.

Sekcja 3. Prędkość pojazdów, o których mowa w art. 40 sekcja 2 kodeksu dróg publicznych nie może przekraczać 25 km/h.

Sekcja 4. Pojazdy wiejskie, o których mowa w art. 2.II.45 kodeksu dróg publicznych, są zwolnione z obowiązku stosowania niniejszego dekretu oraz z przestrzegania wymogów określonych w przepisach technicznych, pod warunkiem że ich prędkość nie przekracza 25 km/h.

Sekcja 5. Operacje holowania przeprowadzane zgodnie z art. 40, sekcja 4 kodeksu dróg publicznych można wykonywać tylko przy maksymalnej prędkości 25 km/h.

Sekcja 6. Zezwolenie na dopuszczenie do ruchu pojazdów specjalnych może przewidywać wjazd na autostradę i poruszanie się po niej z prędkością mniejszą niż 70 km/h.

Rozdział 4. Obciążenie

Artykuł 1. Wymiary ładunku

Artykuł 8. Sekcja 1. Szerokość załadowanego pojazdu, mierzona z uwzględnieniem wszystkich wystających elementów, nie może przekraczać następujących wartości granicznych:

(1) pojazd silnikowy, pojazd zaprzęgowy lub jego przyczepa: 2,55 metra lub 2,6 metra, jeżeli szerokość pojazdu wynosi 2,6 metra zgodnie z przepisami technicznymi;

(2) motorower trój- lub czterośladowy, pojazd trójśladowy lub czterośladowy z silnikiem lub bez silnika lub jego przyczepy: szerokość ładunku nie może przekraczać szerokości niezaładowanego pojazdu o więcej niż 0,30 metra, z absolutnym maksimum wynoszącym 2,50 metra;

(3) wózek ręczny: 2,50 metra;

(4) rower, dwukośladowy motorower lub jego przyczepka: 1,00 metra;

(5) motocykl bez wózka bocznego lub przyczepy: 1,25 metra;

(6) motocykl z wózkiem bocznym: szerokość ładunku nie może przekraczać szerokości pojazdu nieobciążonego o więcej niż 0,30 metra, przy maksymalnej wartości bezwzględnej 2,50 metra.

W drodze odstępstwa od akapitu 1 pkt 1 szerokość załadowanego pojazdu może osiągnąć:

a) 2,75 metra, gdy ładunek składa się ze zbóż, lnu, słomy lub luźnej paszy, z wyłączeniem bel prasowanych;

b) 3 metry, jeżeli ładunek składa się ze zbóż, lnu, słomy lub luźnej paszy, z wyłączeniem bel prasowanych, i jest przewożony w promieniu 25 km od miejsca załadunku lub w obszarze 25 km od granicy belgijskiej.

W przypadkach określonych w lit. a) i b) akapitu 2, sztywny wspornik nie może być umieszczony w taki sposób, aby jakakolwiek jego część znajdowała się w odległości większej niż 1,25 metra od podłużnej płaszczyzny symetrii pojazdu.

Sekcja 2. Ładunek nie może wystawać poza przedni koniec pojazdu, a w przypadku pojazdu zaprzęgowego – poza głowę zwierzęcia pociągowego.

W drodze odstępstwa od akapitu 1 ładunek składów pojazdów wykorzystywanych wyłącznie do transportu pojazdów silnikowych może przekraczać przednią część pojazdu maksymalnie o 0,50 metra.

Sekcja 3. Ładunek rowerów, motorowerów, motocykli, trójkołowców i czterokołowców, z napędem silnikowym lub bez, oraz ich przyczep nie może wystawać poza tylną część pojazdu lub przyczepy na odległość większą niż 0,50 metra. Przyczepy ciągnięte przez rowery niewyposażone w silnik nie mogą przekraczać całkowitej długości 2,50 metra, łącznie z ładunkiem.

Sekcja 4. Ładunek innych pojazdów nie może wystawać więcej niż jeden metr poza tył pojazdu.

W drodze odstępstwa od akapitu 1 nadwyżka może osiągnąć:

- (1) 3 metry, gdy pojazd jest załadowany bardzo długimi, niepodzielnymi częściami;
- (2) 1,50 metra dla ładunków zespołów pojazdów używanych wyłącznie do przewozu pojazdów silnikowych;
- (3) 1,50 metra w przypadku, gdy ładunek stanowi wózek widłowy zamontowany na pojeździe kategorii N lub O, o których mowa w art. 1 przepisów technicznych, pod warunkiem że odległość między dolną krawędzią tylnej części wózka widłowego a nawierzchnią jezdni nie przekracza 65 cm oraz że tylna krawędź wózka posiada wystarczającą wytrzymałość, aby pełnić funkcję zderzaka.

Sekcja 5. Wysokość załadowanego pojazdu nie może przekraczać 4 metry.

Jeżeli jednak ładunek składa się ze sprężonych bel lnianych, wysokość obciążonego pojazdu może osiągnąć 4,30 metra.

Wysokość cyklu bez napędu, łącznie z obciążeniem, nie może przekraczać 2,50 metra.

Sekcja 6. Ładunek poruszającej się maszyny nie może przekraczać 0,50 metra z przodu i z tyłu oraz 0,30 metra z obu stron.

Wysokość załadowanej maszyny ruchomej nie może przekraczać 2,50 metra.

Sekcja 7. Jeżeli długość ładunku w zaprzęgu przekracza 12 metrów, osoba obsługująca musi podążać za ładunkiem pieszo.

Artykuł 2. Oznakowanie ładunku

Artykuł 9. Sekcja 1. Jeżeli oświetlenie pojazdu nie jest wymagane, ładunki wystające ponad metr poza tylny koniec pojazdu są oznaczone kwadratowym znakiem przymocowanym do największego występu ładunku, tak aby zawsze znajdował się w płaszczyźnie pionowej prostopadłej do środkowej płaszczyzny wzdłużnej pojazdu. Znak ten ma kształt kwadratu o boku 0,50 metra i jest pomalowany w naprzemienne czerwone i białe pasy. Przekątna kwadratu jest czerwona, a każdy czerwony lub biały pasek ma szerokość około 75 mm. Czerwone paski są wyposażone w materiał odblaskowy.

Jeden ze znaków, o których mowa w art. 28, sekcja 6 ust. 3 pkt 1, akapit 2 przepisów technicznych może być zastąpiony znakiem, o którym mowa w akapicie 1.

Sekcja 2. Jeżeli wymagane jest oświetlenie pojazdu, ładunki wystające ponad metr poza tylną część pojazdu są oznaczone jednym ze znaków opisanych powyżej, uzupełnionym czerwonym światłem skierowanym do tyłu i pomarańczowym światłem odblaskowym z każdej strony.

Najwyższy punkt powierzchni oświetlającej lub odbijającej środków używanych do wskazywania końca ładunku nie może znajdować się wyżej niż 1,60 metra nad ziemią.

Najniższy punkt nie może być niżej niż 0,40 metra nad ziemią.

Ponadto:

(1) w przypadku pojazdu, który zgodnie z przepisami technicznymi musi być wyposażony w boczne światła odblaskowe, na ładunku umieszcza się jedno lub więcej dodatkowych pomarańczowych bocznych światel odblaskowych, jeżeli odległość między zewnętrzną krawędzią światła odblaskowego wskazującego największy występ ładunku a zewnętrzną krawędzią najbardziej wysuniętego do tyłu światła odblaskowego jest większa niż 3 metry.

(2) w przypadku pojazdu, który nie jest wyposażony w boczne światła odblaskowe zgodnie z przepisami technicznymi, na ładunku można umieścić jedno lub więcej pomarańczowych bocznych światel odblaskowych.

W odniesieniu do (1) odległość między krawędziami zewnętrznymi dwóch następujących po sobie światel odblaskowych nie może przekraczać 3 metrów;

Sekcja 3. Jeżeli wymagane jest oświetlenie pojazdu, obciążenia, które rozciągają się poprzecznie poza zewnętrzne wymiary pojazdu, tak że ich boczny koniec znajduje się w odległości większej niż 0,40 metra od zewnętrznej krawędzi obszaru świetlnego światła pozycyjnego, są sygnalizowane przez światła luzu i światła odblaskowe.

Światła i światła odblaskowe widoczne z przodu są białe, a te widoczne z tyłu są czerwone.

Powierzchnia świetlna lub odblaskowa tych światel i światel odblaskowych musi być mniejsza niż 0,40 metra od najbardziej wysuniętej części ładunku.

Artykuł 3. Zabezpieczenie ładunku

Artykuł 10. Sekcja 1. Ładunek pojazdu musi być zabezpieczony w taki sposób, aby w normalnych warunkach drogowych nie mógł:

(1) ograniczać widoczności kierowcy;

- (2) stanowić zagrożenia dla kierowcy, przewożonych osób i innych użytkowników dróg;
- (3) powodować uszkodzenia drogi publicznej, jej infrastruktury, urządzeń na niej zbudowanych lub własności publicznej lub prywatnej;
- (4) ciągnąć się po drodze publicznej lub spaść na nią;
- (5) zagrażać stabilności pojazdu;
- (6) zasłaniać światła, elementów odblaskowych i numeru rejestracyjnego.

Sekcja 2. Jeżeli ładunek stanowią zboża, len, słoma lub pasza – luzem bądź w belach – należy go przykryć plandeką lub siatką. Przepis ten nie ma jednak zastosowania do transportu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- (1) transport odbywa się w promieniu 25 km od miejsca załadunku;
- (2) transport odbywa się poza drogami publicznymi;
- (3) dla ładunków, które nie uwalniają pyłu ani cząstek ze względu na wpływ przepływu powietrza.

Sekcja 3. Jeżeli ładunek stanowią przedmioty o znacznej długości, należy je trwale przymocować do siebie nawzajem oraz do pojazdu w taki sposób, aby nie mogły wychylać się poza skrajny boczny obrys pojazdu.

Sekcja 4. Akcesoria służące do zabezpieczenia lub ochrony ładunku muszą być w dobrym stanie technicznym i używane w sposób prawidłowy.

Wszelkie elementy otaczające ładunek, takie jak łańcuch, plandeka czy siatka, muszą ściśle do niego przylegać.

Sekcja 5. Kierowca pojazdu podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby hałas powodowany przez ładunek i akcesoria używane do zabezpieczenia lub ochrony ładunku nie przeszkadzały kierowcy, nie były uciążliwe dla osób postronnych, ani nie płoszyły zwierząt.

Sekcja 6. Jeżeli w drodze wyjątku drzwi boczne lub tylne pozostają otwarte podczas jazdy, muszą być zabezpieczone tak, aby nie wykraczały poza skrajny obrys boczny pojazdu.

Rozdział 5. Zakaz wyprzedzania przez dłuższe i cięższe zespoły pojazdów

Artykuł 11. Kierowcy dłuższych i cięższych zespołów pojazdów nie mogą wyprzedzać, poza autostradami, pojazdów poruszających się z prędkością większą niż 50 km/h.

Rozdział 6. Sygnalizacja drogowa

Artykuł 12. Sekcja 1. Minister właściwy do spraw bezpieczeństwa ruchu drogowego określa ogólne zasady dotyczące wymagań technicznych, wymiarów oraz szczególnych warunków rozmieszczania znaków drogowych.

Sekcja 2. W przypadku zatłoczenia dróg głównych upoważniony personel może, w sytuacjach nagłych, ustawiać znaki w celu tymczasowego przekierowania lub uporządkowania ruchu drogowego.

W przypadku, o którym mowa w akapicie 1, znaki te usuwa się niezwłocznie po przywróceniu normalnego ruchu.

Rozdział 7 Próby

Artykuł 13. Minister właściwy do spraw bezpieczeństwa ruchu drogowego lub jego upoważniony przedstawiciel może, w ramach prób lub projektów pilotażowych, wyjątkowo udzielać zezwoleń na odstępstwa od przepisów niniejszego dekretu, w tym od przepisów dotyczących oznakowania dróg. Mogą one również zezwolić na ruch tych pojazdów na drogach publicznych na warunkach i w ograniczonym okresie określonym przez te warunki.

W przypadku wykorzystania pojazdów i składów pojazdów w ramach projektów pilotażowych, których celem jest poruszanie się nimi w niewielkich odległościach od siebie, art. 14 nie ma zastosowania.

Rozdział 8. Różne zasady

Artykuł 1. Ochrona infrastruktury drogowej

Artykuł 14. Na mostach kierowcy pojazdów oraz zespołów pojazdów, których maksymalna dopuszczalna masa przekracza 7,5 tony, są obowiązani zachować odstęp wynoszący co najmniej 15 metrów między pojazdami.

Poza obszarami zabudowanymi kierowcy pojazdów i zespołów pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie przekraczającej 7,5 ton zachowują odstęp między sobą wynoszący co najmniej 50 metrów.

Artykuł 15. Sekcja 1. Użytkownik jest zobowiązany do podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu uniknięcia uszkodzenia dróg publicznych. W tym celu kierowcy dostosowują prędkość, zmniejszają ładunek w pojeździe lub wybierają inną trasę.

Sekcja 2. Bieżniki kół muszą mieć powierzchnię toczną bez wgłębień lub wypukłości, które mogłyby uszkodzić drogi publiczne.

Opony mogą być wyposażone w łańcuchy śniegowe jedynie w warunkach śniegowych lub lodowych.

Opony z kolcami są zabronione.

Jednakże, gdy uzasadniają to warunki atmosferyczne, minister odpowiedzialny za zarządzanie autostradami i drogami lub jego pełnomocnik może, w drodze wyjątku i na określonych przez siebie warunkach, zezwolić na stosowanie tych opon.

Artykuł 2. Transport towarów niebezpiecznych

Artykuł 16. Pojazdy przewożące towary niebezpieczne w rozumieniu umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR) i jej załączników, podpisanej w Genewie dnia 30 września 1957 r. i zatwierdzonej ustawą z dnia 10 sierpnia 1960 r., które na mocy niniejszej umowy lub przepisów wykonawczych prawa krajowego, z wyjątkiem przewozu materiałów promieniotwórczych, materiałów wybuchowych i materiałów zwierzęcych, które stanowią zagrożenie dla ludności, są wyposażone w pomarańczowy znak, korzystają z autostrad, z wyjątkiem przypadków konieczności.

Zakazuje się wjazdu na drogi publiczne lub ich części oznaczone znakami C25 a, b, lub c kierowcom pojazdów przewożących towary niebezpieczne określone przez ministra ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Artykuł 3. Przepisy dotyczące masy pojazdu

Artykuł 17. Sekcja 1. Masa własna pojazdu jest określana poprzez pomiar masy pojazdu bez ładunku, gotowego do normalnego użytkowania, i obejmuje masę:

- (1) płynów;
- (2) standardowego wyposażenia zgodnego ze specyfikacjami producenta;
- (3) paliwa znajdującego się w zbiornikach, które są napełnione do co najmniej 90 % ich pojemności;
- (4) nadwozia, kabiny i drzwi;
- (5) szyb, sprzęgła, koła zapasowego i narzędzi.

Masa własna:

- (1) motorowerów trójkołowych, o których mowa w art. 2.II.25 kodeksu drogowego jest ograniczona do 270 kg;
- (2) motorowerów czterokołowych, o których mowa w art. 2.II.25 kodeksu dróg publicznych jest ograniczona do 425 kg;
- (3) motocykli trzykołowych, o których mowa w art. 2.II.27 kodeksu dróg publicznych, jest ograniczona do 1 000 kg;
- (4) motocykli czterokołowych, o których mowa w art. 2.II.28 kodeksu dróg publicznych, jest ograniczona do 450 kg lub 600 kg w przypadku pojazdów używanych do transportu towarów.

Sekcja 2. W przypadku pojazdów elektrycznych, o których mowa w ust. 1 akapit 2 pkt 1–3, przyjmuje się, że masa ta nie obejmuje akumulatorów.

W przypadku pojazdów elektrycznych, o których mowa w ust. 1 akapit 2 pkt 4, których maksymalna moc netto silnika nie przekracza 15 kW, wskazana masa nie obejmuje akumulatorów.

Artykuł 18. Masa przyczepki ciągniętej przez rower nie może przekraczać 80 kg, łącznie z ładunkiem i pasażerami.

Dopuszcza się jednak użycie przyczepy o masie przekraczającej 80 kg, jeżeli jest ona wyposażona w układ hamulcowy uruchamiany automatycznie w momencie hamowania przez rowerzystę.

Sekcja 4 Zasady dotyczące płatnego parkowania

Artykuł 19. Sekcja 1. Na stanowiskach wyposażonych w parkometry lub zegary parkingowe parkowanie podlega warunkom określonym na tych urządzeniach.

W przypadku zaparkowania więcej niż jednego motocykla na miejscu parkingowym przeznaczonym dla samochodu, za to miejsce parkingowe pobierana jest tylko jedna opłata.

Sekcja 2. Tarczę parkingową umieszcza się, gdy pojazd jest zaparkowany na płatnym miejscu parkingowym, a parkometr lub zegary parkingowe są niesprawne.

W przypadkach, o których mowa w ust. 1, zabronione jest umieszczanie na tarczy niedokładnych informacji. Informacje na tarczy nie mogą być modyfikowane, dopóki pojazd nie opuszczy miejsca parkingowego.

Korzystanie z tarczy parkingowej nie jest obowiązkowe w przypadku parkowania w miejscach wyposażonych w parkometry lub zegary parkingowe, gdy są one ustawione w strefie parkowania na czas określony, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w akapicie 1.

Sekcja 3. W miejscach oznaczonych znakiem E9, uzupełnionym dodatkowym znakiem M23, stosuje się płatną kartę parkingową zgodnie z warunkami określonymi na tej karcie.

Karta ta powinna być umieszczona w dobrze widocznym miejscu.

W miejscach wyposażonych w parkometry lub zegary parkingowe korzystanie z parkometru lub zegara parkingowego czasu może zostać zastąpione płatną kartą parkingową.

Dozwolony czas parkowania nie może jednak przekroczyć maksymalnego dozwolonego czasu parkowania wskazanego w parkometrze lub zegarze parkingowym.

Sekcja 4. W miejscach oznaczonych znakiem E9, uzupełnionym dodatkowym znakiem M23, a także w miejscach wyposażonych w parkometry lub parkomaty, parkowanie może również podlegać innym warunkom, które zostaną podane do wiadomości na miejscu.

Sekcja 5. Jeżeli pojazd jest zaparkowany w miejscu wyposażonym w stację ładowania, po zakończeniu ładowania stosuje się wszystkie zasady dotyczące parkowania.

Sekcja 6. W przypadku, gdy specjalne przepisy dotyczące parkowania mają zastosowanie do osób posiadających miejską kartę parkingową, miejska karta parkingowa jest umieszczana na płatnych miejscach parkingowych, zgodnie z instrukcjami na karcie, po wewnętrznej stronie przedniej szyby lub, w przypadku jej braku, z przodu pojazdu, w sposób wyraźnie widoczny i czytelny.

Gmina może zastąpić korzystanie z miejskiej karty parkingowej, karty parkingowej dla niepełnosprawnych, lub przepustki parkingowej elektronicznym systemem kontroli opartym na numerze rejestracyjnym pojazdu. W takim przypadku kontrola specjalnych przepisów dotyczących parkowania na czas określony lub zastrzeżonych miejsc parkingowych odbywa się na podstawie tablicy rejestracyjnej pojazdu, a karta nie musi być umieszczana na przedniej szybie.

Sekcja 7. W przypadku naruszenia zasad dotyczących parkowania płatnego organ publiczny może zastosować blokadę koła w celu unieruchomienia pojazdu.

Sekcja 8. Zasady parkowania obowiązują od poniedziałku do soboty włącznie lub w dni określone na znakach.

Sekcja 5. Parkowanie na czas określony

Artykuł 20. Sekcja 1. Model tarczy parkingowej określa minister ds. bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Tarcza parkingowa zgodna z modelem określonym przez właściwy organ kraju, w którym zarejestrowano pojazd posiadający ją, jest uznawana za równoważna wspomnianej wyżej tarczy.

Sekcja 2. W razie wymogu, tarcza lub karta parkingowa powinna być umieszczona — zgodnie z zasadami określonymi na tej karcie — po wewnętrznej stronie przedniej szyby, a w przypadku jej braku — na przedniej części pojazdu silnikowego, czterokołowego motoroweru, trójkołowego pojazdu silnikowego lub czterokołowca, w sposób zapewniający jej widoczność i czytelność.

O ile na znakach nie wskazano specjalnych warunków, z tarczy należy korzystać w godzinach od 9:00 do 18:00, z wyjątkiem niedziel i świąt państwowych, przez maksymalnie 2 godziny.

Sekcja 3. Tarcza parkingowa jest również używana w następujących przypadkach:

- (1) na obszarach zabudowanych, do parkowania na drogach publicznych pojazdów, zespołów pojazdów i przyczep o dopuszczalnej masie całkowitej przekraczającej 7,5 ton;
- (2) do parkowania pojazdów na drogach publicznych w celach reklamowych;
- (3) do parkowania pojazdów silnikowych i przyczep niezdolnych do ruchu drogowego na drogach publicznych;

W odniesieniu do punktu (1) maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 8 kolejnych godzin, z wyjątkiem przypadków, w których obowiązują przepisy lokalne.

W odniesieniu do punktu (2) maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 3 kolejnych godzin.

W odniesieniu do punktu (3) maksymalny czas parkowania jest ograniczony do 24 kolejnych godzin.

Sekcja 4. Parkowanie na czas określony nie dotyczy pojazdów zaparkowanych przed wjazdami na posesję, których tablice rejestracyjne są czytelnie przedstawione na tych wjazdach.

O ile znaki nie wskazują inaczej, ograniczenie czasu parkowania nie ma zastosowania do pojazdów używanych przez osoby niepełnosprawne, pod warunkiem że specjalna karta wydana przez właściwego ministra do spraw zabezpieczenia społecznego lub jego delegata jest umieszczona — zgodnie z zasadami określonymi na tej karcie — po wewnętrznej stronie przedniej szyby, a w przypadku jej braku — na przedniej części pojazdu, w sposób zapewniający jej widoczność i czytelność.

Sekcja 5. Kierowca ustawia strzałkę na tarczy parkingowej na linii następującej po linii wskazującej moment przyjazdu.

Zabrania się umieszczania nieprawdziwych informacji na tarczy. Informacje na tarczy nie mogą być modyfikowane przed opuszczeniem miejsca postoju przez pojazd.

Pojazd silnikowy musi opuścić miejsce parkingowe najpóźniej z chwilą upływu dozwolonego czasu parkowania.

Dokument wydany w państwie obcym przez właściwy organ tego państwa osobie niepełnosprawnej korzystającej z pojazdu, zawierający symbol P.35, o którym mowa w załączniku 1 do kodeksu dróg publicznych, jest uznawany za kartę parkingową takiej osoby niepełnosprawnej.

Karta parkingowa osoby z niepełnosprawnością może być używana wyłącznie wówczas, gdy jej posiadacz jest przewożony w pojeździe, który został zaparkowany, lub gdy sam prowadzi ten pojazd.

Sekcja 6. Tablica E9 może być uzupełniona dodatkową tabliczką M33-P30 w celu uregulowania zasad załadunku i wyładunku.

Artykuł 6. Zgodność pojazdów

Artykuł 21. Pojazd nie może być umieszczony ani pozostawiony na drogach publicznych, jeżeli nie spełnia wymogów niniejszego dekrety oraz przepisów technicznych.

§ 7 Pojazdy wyposażone w metalowe gąsienice

Artykuł 22. Pojazdy z metalowymi gąsienicami nie mogą być używane na drogach publicznych. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do pojazdów sił zbrojnych.

§ 8 Korzystanie z dróg publicznych

Artykuł 23. Minister odpowiedzialny za zarządzanie autostradami i drogami lub jego pełnomocnik może podjąć wszelkie środki tymczasowe w celu regulacji ruchu w określonym miejscu na drodze publicznej w przypadku wystąpienia szczególnych okoliczności.

Artykuł 24 Na drogach publicznych zabrania się umieszczania billboardów reklamowych, znaków lub innych urządzeń, które mogą oślepiać użytkowników, wprowadzać ich w błąd, przedstawiać lub nawet częściowo imitować znaki drogowe, które z daleka można pomylić ze znakami lub które w inny sposób ograniczają skuteczność znaków regulacyjnych.

Zabrania się nadawania barwy czerwonej lub zielonej jakiegokolwiek tablicy reklamowej, znakowi lub urządzeniu znajdującemu się w odległości do 75 metrów od sygnalizatora świetlnego, na wysokości niższej niż 7 metrów nad poziomem gruntu.

Sekcja 9. Rower towarowy

Artykuł 25. Przyczepka ciągnięta przez rower, wykorzystywana w ramach projektów pilotażowych dotyczących transportu towarów, może, na warunkach określonych przez ministra odpowiedzialnego za bezpieczeństwo ruchu drogowego, mieć maksymalną szerokość 1,20 metra.

Rozdział 9. Kary administracyjne, obniżone kary administracyjne, depozyt i zwrot kwot oraz działania podejmowane z urzędu

Artykuł 26. Sekcja 1. Zgodnie z art. 24, sekcja 1 dekretu z dnia 4 kwietnia 2019 r. wysokość grzywien administracyjnych za naruszenie przepisów tego dekretu została określona w załączniku do niniejszego dekretu.

Artykuł 27. W przypadku naruszenia przepisów artykułów 8–10 kierowca jest zobowiązany do rozładowania, odczepienia lub zaparkowania pojazdu w najbliższym możliwym miejscu, pod rygorem zatrzymania pojazdu.

To samo ma zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów technicznych dotyczących maksymalnej dopuszczalnej masy całkowitej i masy pojazdu z ładunkiem.

Rozdział 10. Przepisy zmieniające

Artykuł 28. Artykuł 84 dekretu rządu Walonii z dnia 23 maja 2019 r. dotyczącego delegowania uprawnień do służby publicznej Walonii, zmienionego ostatnio dekretem rządu Walonii z dnia 16 grudnia 2020 r. zmieniającym dekret rządu Walonii z dnia 23 maja 2019 r. dotyczący delegowania uprawnień do służby publicznej Walonii, zostaje uzupełniony o punkty (6) i (7) w brzmieniu:

„(6) Zgodnie z art. 13 dekretu rządu Walonii z dnia ... (data) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu dróg publicznych udziela się dyrektorowi generalnemu upoważnienia do określenia, w odniesieniu do znaków drogowych używanych w kontekście prób, warunków, na jakich zezwala on na odstępstwa od zregionalizowanych przepisów kodeksu dróg publicznych

(7) Na podstawie artykułu 23 dekretu rządu Walonii z dnia ... [data] dotyczącego zregionalizowanych przepisów kodeksu dróg publicznych, udziela się dyrektorowi generalnemu upoważnienia do podejmowania wszelkich środków tymczasowych w celu uregulowania ruchu drogowego w określonym punkcie drogi publicznej w przypadku zaistnienia szczególnych okoliczności. ”

Rozdział 11. Przepisy końcowe

Art. 29 Uchyla się dekret królewski z dnia 1 grudnia 1975 r. w sprawie ogólnych przepisów regulujących ruch drogowy i użytkowanie dróg publicznych.

Artykuł 30. Niniejszy dekret wchodzi w życie w dniu 1 września 2026 r.

Artykuł 31. Za wykonanie niniejszego dekretu odpowiedzialny jest Minister Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego .

Namur, ... (data).

W imieniu rządu:

Minister-Prezydent,

Adrien DOLIMONT

**Wiceprezydent Walonii i Minister odpowiedzialny za mobilność i
bezpieczeństwo ruchu drogowego,**

François DESQUESNES

Załącznik

Nakazy i zalecenia			
a	Niezastosowanie się do poleceń wykwalifikowanych funkcjonariuszy.	Artykuł 4	174 €
b	Nieprzestrzeganie instrukcji dyżurnych ruchu, funkcjonariuszy odpowiedzialnych za nadzór i eksploatację mostów, koordynatorów ruchu drogowego i eskorty pojazdów wyjątkowych.	Artykuł 5	174 €
Nadmierne wymiary pojazdu wraz z ładunkiem lub samego ładunku			
c	Nadmierna długość z naruszeniem znaków drogowych.	Artykuł 32 bis przepisów technicznych, art. 8 i 12	58 €
d	Przekroczenie wysokości z naruszeniem znaków drogowych.	Artykuł 32 bis przepisów technicznych, artykuł 8 sekcja 5 i artykuł 12.	58 €
e	Naruszenie przepisów dotyczących znaków drogowych w sprawie nadmiernej szerokości pojazdu.	Artykuł 32 bis przepisów technicznych, art. 8 i 12.	58 €
Nadmierna masa			
f	Naruszenie przepisów dotyczących znaków drogowych w zakresie przekroczenia dopuszczalnej masy pojazdu.	Art. 32a przepisów technicznych, art. 17 i 12	174 €
Oznakowanie ładunku			
g	Ładunek nie jest prawidłowo oznaczony.	Artykuł 9	116 €
Prawidłowe ułożenie ładunku			
h	Ładunek nie został prawidłowo ułożony.	Artykuł 10	116 €
Ochrona infrastruktury drogowej			
i	Na mostach kierowcy pojazdów oraz zespołów pojazdów, których maksymalna dopuszczalna masa przekracza 7,5 tony, są obowiązani zachować odstęp wynoszący co najmniej 15 metrów między pojazdami.	Art. 14 akapit 1	116 €
j	Poza obszarami zabudowanymi kierowcy pojazdów i zespołów pojazdów o maksymalnej dopuszczalnej masie przekraczającej 7,5 ton zachowują odstęp między sobą wynoszący co najmniej 50 metrów.	Art. 14 akapit 2	116 €
k	Użytkownik jest zobowiązany do	Artykuł 15	116 €

	podjęcia wszelkich niezbędnych środków w celu uniknięcia uszkodzenia dróg publicznych. W tym celu kierowcy dostosowują prędkość, zmniejszają ładunek w pojeździe lub wybierają inną trasę.		
--	--	--	--

Upoważniono do załączenia do dekretu rządu Walonii z dnia (...) w sprawie zregionalizowanych przepisów kodeksu dróg publicznych oraz zmieniającego dekret rządu Walonii z dnia 23 maja 2019 r. dotyczący delegowania uprawnień do Służby Publicznej Walonii.

Namur, ... (data).

W imieniu rządu:

Minister-Prezydent,

Adrien DOLIMONT

Wiceprezydent Walonii i Minister odpowiedzialny za mobilność i bezpieczeństwo ruchu drogowego,

François DESQUESNES